

دوره نهم - سال اول

تاریخ چاپ ۱۳۹۱/۹/۱

شماره چاپ ۲۶۸

شماره ثبت ۱۶۵

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

یک فوریتی

لایحه اصلاح قانون مالیاتهای مستقیم و اصلاحات بعدی آن

یک فوریت این لایحه در جلسه علنی روز چهارشنبه

مورخ ۱۳۹۱/۸/۳ به تصویب رسید.

کمیسیونهای ارجاعی

اقتصادی	اصلی:
آموزش و تحقیقات - اجتماعی - امنیت ملی و سیاست خارجی - انرژی - برنامه و بودجه و محاسبات - بهداشت و درمان - شوراها و امور داخلی کشور - صنایع و معادن - عمران - فرهنگی - قضائی و حقوقی - کشاورزی، آب و منابع طبیعی	فرعی:

سوابق به دلیل حجیم بودن به طور جداگانه چاپ می گردد.

معاونت قوانین

باسمه تعالی

شماره: ۴۷۶۰۰/۱۵۰۹۶۶

تاریخ: ۱۳۹۰/۸/۱

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحات بعدی آن که بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۴/۲۸ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی تشریفات قانونی با قید یک فوریت تقدیم می‌گردد.

محمود احمدی‌نژاد

رئیس جمهور

مقدمه:

به منظور دستیابی به رشد پایدار توأم با عدالت اقتصادی به‌عنوان یکی از اهداف سند چشم‌انداز ایران در افق ۱۴۰۴ و سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و با توجه به تأثیر اصلاح نظامهای کلیدی و محوری اقتصاد، در بهبود عملکرد سایر نظامها و برای نیل به اهداف مورد نظر در سیاست‌های کلی برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مبنی بر کاهش اتکای بودجه به عواید حاصل از نفت و گاز و ارتقای جایگاه مالیات‌ها در تأمین منابع مالی دولت به پیش‌بینی تمهیدات ویژه برای دهکهای مختلف درآمدی و با توجه به لزوم پیش‌بینی تغییرات قانونی مناسب برای اجرای طرح جامع مالیاتی، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه اصلاح قانون مالیاتهای مستقیم و

اصلاحات بعدی آن

ماده ۱- متون زیر به عنوان مواد (۳)، (۴) و (۵) الحاق می شود:

ماده ۳- در مواردی که به استناد فرامین و مجوزهای حضرت امام خمینی (ره) یا مقام معظم رهبری اشخاصی نظیر آستان‌های مقدس و بنیادها و نهادهای انقلاب اسلامی و ستادهای اجرائی و قرارگاههای سازندگی و شرکتهای وابسته به اشخاص مذکور و سایر اشخاص مذکور و سایر اشخاص از معافیت مالیاتی بهره‌مند شده‌اند از تاریخ اجرای این اصلاحیه نسبت به کلیه فعالیت‌های اقتصادی خود مطابق این قانون مشمول پرداخت مالیات خواهند شد.

تبصره- درآمد حاصل از کلیه فعالیت‌های اقتصادی مشمولین ماده (۲) این قانون از قبیل صدا و سیما، دانشگاهها و سایر دستگاههای اجرائی نیز که به غیر از طریق شرکت تحصیل می‌شود صرف‌نظر از محل واریز و مصرف درآمدهای فوق مطابق مقررات این قانون مشمول مالیات خواهند بود.

ماده ۴- بدهیهای مالیاتی اشخاص به عنوان هزینه‌های اجتماعی و شهروندی آنان، بدهی به آحاد جامعه تلقی گردیده و پرداخت آن مقدم بر پرداخت وجوهات شرعیه می‌باشد. در اجرای حکم این ماده، پرداخت وجوهات شرعیه به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی نمی‌گردد.

ماده ۵- اشخاصی که ارزش مجموع ثروت آنها از محل دارایی‌های منقول و غیرمنقول بیش از بیست میلیارد (۲۰.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال باشد، نسبت به هر سال تملک دارایی‌ها مذکور مشمول مالیاتی به نرخ دو در هزار می‌گردد. نرخ مالیات مذکور در مورد آن بخش از دارایی‌ها که مستقیماً در فرآیند تولید اقتصادی قرار می‌گیرد از قبیل واحدهای تولیدی، معدنی، خدماتی، کشاورزی و همچنین سهام و هرگونه

سرمایه‌گذاری که مستلزم مشارکت در سود و زیان است معادل نرخ صفر منظور می‌گردند. منظور از ارزش موضوع این ماده ارزش روز دارایی‌های مذکور در پایان هر سال می‌باشد. مؤدیان موضوع این ماده موظفند حداکثر تا پایان اردیبهشت ماه سال نسبت به ارائه اظهارنامه و پرداخت مالیات سال قبل اقدام نمایند. اجرای حکم این ماده، مطابق برنامه زمانی، اولویت‌بندی و احصای دارایی‌های مشمول مالیات که سازمان امور مالیاتی کشور تعیین می‌نماید، خواهد بود.

تبصره ۱- دارایی‌های متعلق به اشخاص دارای کمتر از هجده سال سن در حکم دارایی‌های ولی آنها محسوب می‌شود.

تبصره ۲- وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است بانک اطلاعات املاک کشور را طراحی و سامانه اطلاعاتی آن را ایجاد نماید. سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و شهرداری‌ها در جهت ایجاد و استمرار فعالیت بانک اطلاعاتی املاک کشور، موظف به همکاری با وزارت صنعت، معدن و تجارت می‌باشند. کلیه نقل و انتقالات املاک و احراز مالکیت به منظور برخورداری از امکانات خدمات عمومی مستلزم ثبت املاک در سامانه مذکور می‌باشد. آیین‌نامه اجرائی این تبصره بنا به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های صنعت، معدن و تجارت و امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۳- کلیه اشخاص و مراجعی که به نحوی در جریان عملیات مربوط به مالکیت، نگهداری، انتقالات، خدمات بیمه‌ای و معاملات دارایی‌های مذکور می‌باشند موظفند به ترتیبی که سازمان امور مالیاتی کشور مقرر می‌دارد اطلاعات مربوط را به سازمان ارائه دهند. متخلف از مفاد حکم تبصره‌های (۲) و (۳) این ماده علاوه بر مسئولیت تضامنی که با مؤدی در پرداخت مالیات خواهد داشت مشمول جریمه‌ای معادل پنج درصد (۵٪) ارزش دارایی‌های مشمول مالیات می‌باشد.

تبصره ۴- ثبت نقل و انتقالات اموال و دارایی‌های منقول و غیرمنقول که به موجب این قانون برای آنها مالیات وضع گردیده است قبل از پرداخت بدهی مالیاتی

مورد انتقال از قبیل نقل و انتقالات، اجاره، حق واگذاری و درآمد شغلی ممنوع است. متخلف از حکم این تبصره در پرداخت مالیات متعلقه مسؤولیت تضامنی خواهد داشت.

تبصره ۵- انتشار و تمدید هرگونه اوراق مشارکت، سهام و اوراق مالی قابل معامله در بورس بدون احراز هویت مالکیت و به صورت بی نام ممنوع می باشد. نقل و انتقالات دارایی های مذکور توسط مرجع انجام معاملات آنها و با ثبت هویت متعاملین خواهد بود.

ماده ۲- متن زیر جایگزین ماده (۱۷) می شود و مواد (۱۹) تا (۲۲)، بند (۴) ماده (۲۴) و مواد (۲۶) تا (۳۳) و تبصره های آنها حذف می شود:

ماده ۱۷- اموال و دارایی هایی که در نتیجه فوت شخص اعم از فوت واقعی یا فرضی انتقال می یابد، به شرح زیر مشمول مالیات می باشد:

۱- نسبت به املاک و حق واگذاری محل یک و نیم برابر نرخهای مذکور در ماده (۵۹) این قانون به مأخذ ارزش معاملاتی املاک و یا به مأخذ ارزش روز حق واگذاری حسب مورد، در تاریخ ثبت انتقال به نام وارث

۲- نسبت به سهام و سهم الشرکه و حق تقدم آنها یک و نیم برابر نرخهای مذکور در تبصره (۱) ماده (۱۴۳) و ماده (۱۴۳) مکرر این قانون طبق مقررات مذکور در تاریخ ثبت انتقال به نام وارث

۳- نسبت به سپرده های بانکی، اوراق مشارکت و سایر اوراق بهادار و سودهای متعلق به آنها تا تاریخ ثبت انتقال به نام وارث و یا پرداخت و تحویل به آنها به نرخ سه درصد (۳٪)

۴- نسبت به انواع وسایل نقلیه موتوری زمینی، دریایی و هوایی به نرخ دو درصد (۲٪) بهای اعلامی توسط سازمان امور مالیاتی کشور

۵- نسبت به سود سهام و سهم‌الشرکه و حق‌الامتياز و ساير اموال و حقوق مالی که در بندهای مذکور به آنها تصريح نشده است، به نرخ ده درصد (۱۰٪) ارزش روز در زمان تحويل يا ثبت انتقال

تبصره ۱- نرخهای مذکور در اين ماده مربوط به وراثت طبقه اول است، در صورتی که وراثت طبقات دوم و سوم باشند، نرخهای مالیات مذکور در اين ماده به ترتيب دو و چهار برابر خواهد شد.

تبصره ۲- در صورتی که متوفی اتباع خارجی باشد مشمول مالیات به نرخ وراثت طبقه دوم خواهد بود.

تبصره ۳- درموراری که وراثت سهم خود از اموال موضوع بندهای (۱)، (۲) و (۴) اين ماده را به اشخاص ثالث يا وراثت ديگر انتقال دهند، علاوه بر مالیات بر ارث به شرح اين فصل مشمول مالیات طبق مقررات فصول مربوط خواهند بود.

ماده ۳- متن زیر جایگزین ماده (۳۴) و مواد (۳۵) تا (۳۷) و مواد (۳۹) تا (۴۳) و تبصره‌های آنها حذف می‌شود:

ماده ۳۴- اشخاص زیر مجاز نخواهند بود قبل از اخذ گواهی پرداخت مالیات موضوع ماده (۱۷) اين قانون، اموال و دارایی‌های متوفی را به وارث يا موصی له تسليم و يا به نام آنها ثبت و يا معاملاتی راجع به آنها انجام دهند:

۱- بانکها و ساير مؤسسات پولی و اعتباری، شرکت‌ها، مؤسسات، نهادهای عمومی غيردولتی و ساير اشخاص حقوقی دولتی و غيردولتی که وجوه نقد يا سفته يا جواهر و يا هر نوع مال ديگر از متوفی نزد خود دارند.

۲- ادارات ثبت اسناد و املاک در هنگام ثبت مال غيرمنقول به اسم وراثت يا موصی له

۳- دفاتر اسناد رسمی در هنگام ثبت تقسیم‌نامه يا هر نوع معامله وراثت راجع به ماترک

۴- شرکتهایی که متوفی در آنها مالک سهام يا سهم‌الشرکه می‌باشد.

۵- شرکتهای کارگزاری، صندوقهای سرمایه‌گذاری و سایر مؤسسات مالی و

پولی

۶- محاکم دادگستری و ادارات اجرای احکام دادگستری

۷- صندوقهای دادگستری و ادارات ثبت اسناد و املاک کشور

۸- سازمان اوقاف و امور خیریه

۹- اداره سرپرستی صغار و محجورین

اشخاص مذکور در صورت تخلف علاوه بر اینکه تا معادل ارزش مالی که نزد آنها بوده با وراثت نسبت به پرداخت مالیات و جرائم متعلق مسؤولیت تضامنی دارند، مشمول جریمه‌ای معادل ده درصد (۱۰٪) قیمت مال نیز خواهند بود. در مورد بانکها، شرکتهای و مؤسسات دولتی، متخلف و شرکا و معاونان وی، در تخلف نیز مسؤولیت تضامنی خواهند داشت.

تبصره- دستورالعمل اجرائی این ماده به پیشنهاد سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی خواهد رسید.

ماده ۴- متن زیر جایگزین ماده (۳۸) و تبصره‌های آن می‌شود:

ماده ۳۸- اموالی که به موجب نذر یا وصیت به وراثت منتقل می‌شود به نرخ مذکور در ماده (۱۷) این قانون و در صورتی که به غیر وراثت، به استثنای اشخاص مذکور در بند (۳) ماده (۲۴) این قانون، منتقل شود، مشمول مالیات بر درآمد اتفاقی خواهد بود.

تبصره- در مواردی که منافع مالی مورد وقف یا حبس یا نذر یا وصیت باشد اشخاص منتفع از منافع به استثنای اشخاص مذکور در بند (۳) ماده (۲۴) این قانون، نسبت به منافع هر سال، مشمول مالیات بر درآمد اتفاقی خواهند بود.

ماده ۵- متن زیر جایگزین تبصره (۱۱) ماده (۵۳) می شود:

تبصره ۱۱- واحد یا واحدهای مسکونی استیجاری که زیربنای مفید آن در کلان شهرها تا (۷۵) متر مربع و در سایر نقاط تا (۱۰۰) مترمربع باشند از مالیات بر درآمد اجاره املاک معاف می باشند.

ماده ۶- متن زیر جایگزین ماده (۵۴) و تبصره های آن می شود:

ماده ۵۴- درآمد اجاره بر اساس قرارداد اعم از رسمی یا عادی مبنای تشخیص مالیات قرار می گیرد و در مواردی که قرارداد وجود نداشته باشد یا از ارائه آن خودداری گردد و یا مبلغ مندرج در آن کمتر از هشتاد درصد (۸۰٪) ارقام مندرج در جدول املاک مشابه تعیین و اعلام شده توسط سازمان امور مالیاتی کشور باشد میزان اجاره بها بر اساس جدول اجاره املاک مشابه تعیین خواهد شد.

تبصره- در صورتی که مستأجر جزء مشمولین ماده (۲) این قانون باشد، اجاره پرداختی اشخاص مذکور ملاک تعیین درآمد مشمول مالیات اجاره خواهد بود.

ماده ۷- متن زیر به عنوان ماده (۶۰) الحاق می شود:

ماده ۶۰- نقل و انتقال قطعی املاک و انتقال حق واگذاری محل مزاد بر دویار در سال توسط اشخاص حقیقی و حقوقی، در خصوص املاکی که بعد از اجرای این قانون خریداری می شوند، به ازای هر بار مشمول مالیات اضافی معادل یک برابر نرخ ماده (۵۹) این قانون برای هر بار معامله و حداکثر تا نرخ پنجاه درصد (۵۰٪) خواهد بود.

تبصره ۱- نقل و انتقالات زیر مشمول مقررات این ماده نمی باشد:

۱- اولین انتقال قطعی ساختمان های نوساز

۲- املاکی که در اجرای مواد (۶۵)، (۶۸) و (۷۰) این قانون منتقل می شود.

تبصره ۲- انتقال قطعی سهم هریک از مالکین مشاع از لحاظ مقررات این فصل

یک نقل و انتقال محسوب می شود.

تبصره ۳- انتقال قطعی املاک و حق واگذاری محل متعلق به اشخاص کمتر از هجده سال سن توسط ولی آنها در حکم معامله ولی تلقی و مشمول مقررات این ماده خواهد بود.

تبصره ۴- انتقال همزمان ملک و حق واگذاری آن از لحاظ مقررات این قانون یک معامله محسوب می‌شود.

تبصره ۵- در نقل و انتقالی که بدون تنظیم سند رسمی صورت می‌پذیرد خریدار متضامناً با فروشنده و مراجع تنظیم یا تأیید کننده معامله، مسئول پرداخت مالیات و جرائم متعلقه از تاریخ انتقال خواهند بود.

تبصره ۶- اجرای حکم این ماده منوط به استقرار سامانه یکپارچه مالیات نقل و انتقال املاک و حق واگذاری محل توسط سازمان امور مالیاتی کشور می‌باشد.

ماده ۸- متن زیر به عنوان ماده (۶۲) الحاق می‌شود:

ماده ۶۲- در مواردی که نقل و انتقالات املاک بدون تنظیم سند رسمی انجام می‌شود، نقل و انتقالات مذکور مشمول مالیات موضوع ماده (۵۹) این قانون بوده و تنظیم کنندگان یا تأییدکنندگان نقل و انتقال فوق از قبیل مشاورین املاک، شورای اسلامی روستاها و سایر مراجع با مؤدی در پرداخت مالیات مسؤولیت تضامنی خواهند داشت. مراجع مزبور موظفند یک نسخه از قراردادهای مذکور را به اداره امور مالیاتی محل ارسال نمایند.

ماده ۹- متن زیر جایگزین ماده (۶۴) و تبصره‌های آن می‌شود:

ماده ۶۴- تعیین ارزش معاملاتی املاک متناسب با قیمت‌های متعارف روز منطقه و نوع کاربری آنها به‌عهده کمیسیون تقویم املاک، متشکل از پنج عضو می‌باشد که در تهران از نمایندگان سازمان امور مالیاتی کشور و وزارتخانه‌های راه و شهرسازی و جهاد کشاورزی و سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و شورای اسلامی شهر و در

شهرستان‌ها از مدیران کل یا رؤسای ادارات امور مالیاتی، راه و شهرسازی، جهادکشاورزی و ثبت اسناد و املاک و یا نمایندگان آنها و نماینده شورای اسلامی شهرستان تشکیل و هر دو سال یکبار نسبت به تعیین ارزش معاملاتی املاک به تفکیک عرصه و اعیان اقدام خواهد نمود. در موارد تقویم املاک واقع در هر بخش و روستاهای تابعه (بر اساس تقسیمات کشوری) نماینده شورای بخش در جلسات کمیسیون شرکت خواهد نمود. در صورت نبودن شورای اسلامی شهر یا بخش، یک نفر که کارمند دولت نباشد به معرفی فرماندار یا بخشدار مربوط در کمیسیون شرکت خواهد نمود. کمیسیون تقویم املاک در تهران به دعوت سازمان امور مالیاتی کشور و در شهرستان‌ها به دعوت مدیرکل یا رئیس اداره امور مالیاتی در محل سازمان مذکور یا ادارات تابعه آن تشکیل خواهد شد. جلسات کمیسیون با حضور اکثریت اعضاء رسمیت می‌یابد و تصمیمات متخذه با رأی اکثریت اعضاء حاضر در جلسه معتبر است.

تبصره- در مواقعی که ارزش معاملاتی املاک مطابق مقررات این ماده تعیین نشود سازمان امور مالیاتی کشور می‌تواند مطابق شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی شهری سال قبل اعلامی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، اقدام به تعدیل ارزش معاملاتی املاک نماید.

ماده ۱۰- متن زیر جایگزین ماده (۷۷) می‌شود:

ماده ۷۷- درآمد اشخاص حقیقی و حقوقی ناشی از ساخت و فروش هر نوع ساختمان حسب مورد مشمول مقررات مالیات بر درآمد موضوع فصول چهارم و پنجم باب سوم این قانون خواهد بود.

تبصره ۱- اولین نقل و انتقال ساختمان‌های مذکور علاوه بر مالیات نقل و انتقال قطعی موضوع ماده (۵۹) این قانون مشمول مالیات علی‌الحساب به نرخ ده درصد (۱۰٪) به مأخذ ارزش معاملاتی اعیانی مورد انتقال خواهد بود.

تبصره ۲- شمول مقررات این ماده در خصوص ساخت و فروش ساختمان توسط اشخاص حقیقی منوط به آن است که بیش از سه سال از تاریخ صدور گواهی پایان کار آن نگذشته باشد.

تبصره ۳- شهرداری‌ها موظفند همزمان با صدور پروانه ساخت مراتب را به منظور تشکیل پرونده مالیاتی به اداره امور مالیاتی ذی‌ربط به ترتیبی که توسط سازمان امور مالیاتی کشور تعیین می‌نماید، گزارش نمایند.

تبصره ۴- دستورالعمل اجرائی این ماده و چگونگی تسویه علی‌الحساب مالیاتی یاد شده، توسط سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

ماده ۱۱- متن زیر جایگزین ماده (۸۴) می‌شود:

ماده ۸۴- تا میزان هشتاد و چهار میلیون (۸۴,۰۰۰,۰۰۰) ریال درآمد سالیانه مشمول مالیات حقوق از یک یا چند منبع از پرداخت مالیات حقوق معاف است. سازمان امور مالیاتی کشور موظف است، سقف معافیت مذکور را برای هر سال مطابق شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی شهری سال قبل اعلامی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تعیین و پس از تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی اعلام نماید.

ماده ۱۲- متن زیر جایگزین ماده (۸۵) می‌شود:

ماده ۸۵- نرخ مالیات بر درآمد حقوق مازاد بر مبلغ مذکور در ماده (۸۴) این قانون و تا هفت برابر آن مشمول مالیات سالانه ده درصد (۱۰٪) و نسبت به مازاد آن بیست درصد (۲۰٪) می‌باشد.

ماده ۱۳- متن زیر جایگزین تبصره ماده (۸۶) می‌شود:

تبصره- پرداخت‌هایی که کارفرمایان به اشخاص حقیقی غیر از کارکنان خود که مشمول پرداخت کسورات بازنشستگی یا بیمه نمی‌باشند تحت عنوان حق‌المشاوره، حق حضور در جلسات، حق‌التدریس، حق تحقیق و حق پژوهش پرداخت می‌کنند، بدون رعایت معافیت موضوع ماده (۸۴) این قانون مشمول مالیات به نرخ ده درصد (۱۰٪) می‌باشد. کارفرمایان موظفند در موقع پرداخت یا تخصیص، مالیات متعلق را کسر و ظرف مدت تعیین شده در ماده (۸۶) این قانون همراه با فهرستی حاوی نام و نشانی دریافت کنندگان و میزان آن به اداره امور مالیاتی پرداخت کنند و در صورت تخلف، مسؤول پرداخت مالیات و جرائم متعلق خواهند بود.

ماده ۱۴- در بند (۵) ماده (۹۱) عبارت «که در موقع بازنشستگی یا از کار افتادگی به حقوق بگیر پرداخت می‌شود» حذف می‌شود.

ماده ۱۵- متن زیر جایگزین بند (۱۴) ماده (۹۱) می‌شود و یک تبصره به شرح زیر به آن الحاق می‌شود:

۱۴- درآمد حقوق جانبازان انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و آزادگان تبصره- نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران اعم از نیروهای نظامی و انتظامی و مشمولان قانون استخدامی وزارت اطلاعات مشمول تسلیم فهرست موضوع ماده (۸۶) قانون نمی‌باشند.

ماده ۱۶- ماده (۹۲) و تبصره آن حذف می‌شود.

ماده ۱۷- متن زیر جایگزین ماده (۹۵) و تبصره‌های آن می‌شود و ماده (۹۶) و تبصره‌های آن حذف می‌شود.

ماده ۹۵- صاحبان مشاغل موضوع این فصل موظفند اسناد و مدارک کافی را که با رعایت اصول و ضوابط مربوط تنظیم می‌گردد، نگاهداری و اظهارنامه خود را براساس آنها تنظیم کنند. دستورالعمل اجرائی مربوط به روشهای نگاهداری اسناد و مدارک و نمونه اظهارنامه با توجه به نوع و حجم فعالیت مؤدیان مذکور توسط سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

ماده ۱۸- متن زیر جایگزین ماده (۹۷) و تبصره‌های آن می‌شود و مواد (۹۸)، (۱۵۲)، (۱۵۳)، (۱۵۴) و (۱۵۸) و تبصره‌های آن حذف می‌شود:

ماده ۹۷- تعیین درآمد مشمول مالیات اشخاص حقوقی و صاحبان مشاغل موضوع این قانون به استناد و پذیرش اظهارنامه مؤدی که با رعایت مقررات مربوط تنظیم و ارائه شده باشد، خواهد بود. سازمان امور مالیاتی کشور می‌تواند اظهارنامه‌های ارائه شده را بدون رسیدگی قبول و تعدادی از آنها را بر اساس معیارها و شاخص‌های تعیین شده خود و یا به‌طور نمونه انتخاب و مورد رسیدگی قرار دهد.

تبصره ۱- در صورتی که مؤدی از ارائه اظهارنامه در مهلت قانونی و مطابق با مقررات مربوط خودداری نماید، سازمان امور مالیاتی کشور نسبت به تنظیم اظهارنامه برآوردی (متضمن درآمد و هزینه) و مطالبه مالیات متعلق اقدام می‌نماید. چنانچه مؤدی ظرف یک‌ماه از تاریخ ابلاغ مطالبه مالیات، نسبت به ارائه اظهارنامه مطابق با مقررات مربوط اقدام نماید، اظهارنامه مذکور در مراحل بعدی مورد رسیدگی قرار می‌گیرد. در غیر این صورت مالیات تعیین شده در اظهارنامه برآوردی سازمان امور مالیاتی کشور قطعی و لازم‌الاجراء است. حکم این تبصره مانع از تعلق جرائم و اعمال مجازات‌های عدم تسلیم اظهارنامه در موعد مقرر قانونی نخواهد بود.

تبصره ۲- دستورالعمل اجرایی مربوط به این ماده و نحوه رسیدگی مالیاتی، توسط سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد. با اجرای حکم این ماده کلیه مواد و احکام قانونی مغایر اعم از عام و خاص لغو می‌گردد.

ماده ۱۹- در ماده (۱۰۰) عبارت «تیرماه» به عبارت «خردادماه» اصلاح و تبصره‌های آن حذف و یک تبصره به شرح زیر به آن الحاق می‌شود:

تبصره- سازمان امور مالیاتی کشور می‌تواند آن‌دسته از مشاغل را که میزان فروش کالا و خدمات سالانه آنها مبلغ ششصد میلیون (۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا کمتر باشد از انجام بخشی از تکالیف از قبیل نگاهداری اسناد و مدارک و ارائه اظهارنامه معاف نموده و مالیات مؤدیان مذکور را به‌صورت مقطوع تعیین و وصول نماید. در مواردی که مؤدی کمتر از یک‌سال مالی به فعالیت اشتغال داشته باشد مالیات متعلق نسبت به مدت اشتغال محاسبه و وصول خواهد شد.

ماده ۲۰- متون زیر به‌عنوان تبصره‌های (۷) و (۸) به ماده (۱۰۴) الحاق می‌شود:

تبصره ۷- در قراردادهای پیمانکاری که بخش ماشین‌آلات و تجهیزات از بخش خدمات مجزا می‌باشد، حکم این ماده صرفاً شامل بخش خدمات قرارداد می‌باشد.

تبصره ۸- سازمان امور مالیاتی کشور موظف است ترتیبات اجرایی لازم در اجرای این ماده را به موقع اجراء گذارد، به نحوی که مالیات علی‌الحساب موضوع این ماده در هنگام پرداخت مستقیماً به حساب مؤدی منظور شود.

ماده ۲۱- متن زیر جایگزین ماده (۱۰۷) و تبصره‌های آن می‌شود:

ماده ۱۰۷- تعیین درآمد مشمول مالیات اشخاص حقوقی خارجی و مؤسسات مقیم خارج از ایران نسبت به درآمدهایی که در ایران تحصیل می‌نمایند و همچنین نسبت به درآمدهایی که بابت واگذاری امتیازات یا سایر حقوق خود، انتقال دانش فنی

و یا دادن تعلیمات و کمک‌های فنی و یا واگذاری فیلمهای سینمایی از ایران تحصیل می‌نمایند و ترتیبات دیگری در این قانون برای آنها پیش‌بینی نشده است، به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. پرداخت‌کنندگان وجوه مزبور موظفند در مواردی که اشخاص مذکور از ایران درآمد تحصیل می‌نمایند در هر پرداخت، مالیات متعلق را به ترتیبی که سازمان امور مالیاتی کشور اعلان می‌دارد کسر و تا پایان ماه بعد به اداره مالیاتی پرداخت کنند. در غیر این صورت با دریافت‌کنندگان وجوه متضامناً مسؤول پرداخت اصل مالیات و جرائم آن خواهند بود.

ماده ۲۲- ماده (۱۲۴) حذف می‌شود.

ماده ۲۳- متن زیر به عنوان ماده (۱۲۹) الحاق می‌شود:

ماده ۱۲۹- به منظور ایجاد و استقرار نظام اطلاعات اقتصادی و نیز ایجاد شفافیت‌های لازم برای گسترش نظامهای حمایتی دولت از قبیل تأمین اجتماعی، درمان و مسکن، سامانه اطلاعات درآمدی اشخاص حقیقی و ایجاد سامانه جمع درآمد در سازمان امور مالیاتی کشور ایجاد می‌گردد. سامانه مذکور شامل کلیه اطلاعات ملکی، مالی، پولی، معاملاتی، دارایی‌ها، اموال، گردش حسابهای پولی و ارزی و درآمدهای اشخاص حقیقی از منابع مختلف خواهد بود. اعم از آنکه به موجب قوانین موضوعه مشمول یا معاف از پرداخت مالیات شده باشند.

تبصره ۱- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، غیردولتی و همچنین مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی که اطلاعات مربوط به دارایی‌ها، اموال، معاملات، گردش حسابهای پولی و ارزی و تحصیل درآمد اشخاص حقیقی را در اختیار دارند موظفند به ترتیبی که سازمان امور مالیاتی کشور مقرر می‌نماید امکان دسترسی به خط را برای سازمان فراهم نماید و اطلاعات مذکور را در اختیار سامانه

فوق قرار دهند. حکم این تبصره شامل کلیه دستگاههای اجرایی، بانکها و مؤسسات اعتباری، صرافی‌ها، بورسها و نهادهای فعال در بازار سرمایه، بیمه‌ها، نهادها و بنیادها و سایر اشخاص که به نحوی موجبات تحصیل درآمد برای شخص حقیقی را فراهم می‌آورند و یا به‌عنوان شخص ثالث در فرآیند مذکور ایفای نقش می‌نمایند، خواهد بود. متخلف از حکم این تبصره علاوه بر آنکه مشمول تمام جرائم و محرومیت از معافیت‌ها و مشوق‌های موضوع این قانون و نیز مسؤول جبران زیانها و خسارات وارده به دولت خواهد بود، به حبس تعزیری از سه ماه تا دو سال محکوم خواهد شد. حکم این تبصره در مورد اشخاص حقوقی، نسبت به مدیران اشخاص مذکور جاری خواهد بود.

تبصره ۲- ارائه کلیه پوشش‌های حمایتی و خدمات عمومی توسط دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری یا نهادهای حمایتی به اشخاص حقیقی، مستلزم شناسایی اشخاص مذکور از طریق این سامانه می‌باشد. سازمان امور مالیاتی کشور موظف است حداکثر ظرف سه سال پس از تصویب این قانون، سامانه مذکور را ایجاد نماید.

ماده ۲۴- متن زیر به عنوان ماده (۱۲۹) مکرر الحاق می‌گردد:

ماده ۱۲۹ مکرر- هر شخص حقیقی که جمع درآمد وی از یک یا چند منبع از منابع مختلف اعم از معاف یا غیرمعاف و یا مشمول نرخ مقطوع در یک سال مالیاتی بیش از مبلغ یک میلیارد (۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال باشد نسبت به کل درآمد حاصله پس از کسر هزینه‌های قابل قبول، مشمول مالیات به نرخ مقرر در ماده (۱۳۱) این قانون خواهد بود.

تبصره ۱- فهرست اقلام هزینه‌ای مورد قبول موضوع این ماده به پیشنهاد سازمان امور مالیاتی کشور به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

تبصره ۲- معافیت‌های مالیات بر درآمد مقرر در قوانین موضوعه، درخصوص مؤدیان مشمول حکم این ماده به‌عنوان مالیات بر درآمد با نرخ صفر تلقی و درآمدهای مذکور در محاسبه مالیات موضوع این ماده به نرخ مقرر در این ماده مشمول مالیات می‌شود.

تبصره ۳- مالیات‌های پرداختی که بابت هر یک از منابع مالیات بر درآمد سال مورد رسیدگی توسط مؤدیان مشمول حکم این ماده پرداخت گردیده است به‌عنوان علی‌الحساب مالیات پرداختی موضوع حکم این ماده تلقی خواهد شد.

تبصره ۴- مالیات‌های پرداختی که بابت هر یک از منابع مالیات بر درآمد سال مورد رسیدگی توسط مؤدیان مشمول حکم این ماده به نرخهای مقطوع پرداخت شده است به‌عنوان علی‌الحساب مالیات پرداختی موضوع حکم این ماده تلقی خواهد شد و درآمد حاصل از منابع مذکور در محاسبه جمع درآمد منظور خواهد شد. حکم این تبصره شامل درآمد نقل و انتقال املاک و حق واگذاری محل نمی‌باشد.

تبصره ۵- تعیین درآمد مشمول مالیات در خصوص منابع معاف از مالیات و یا منابع دارای نرخ مقطوع، به موجب دستورالعملی خواهد بود که به پیشنهاد سازمان امور مالیاتی کشور به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

تبصره ۶- در محاسبه جمع درآمد اشخاص حقیقی، درآمد متعلق به اشخاص کمتر از هجده سال سن به‌عنوان درآمد ولی آنها تلقی می‌گردد.

تبصره ۷- اشخاص حقیقی ایرانی مقیم ایران که درآمد در خارج از کشور تحصیل کرده باشند، نیز مشمول مقررات این ماده خواهند بود.

تبصره ۸- اشخاص حقیقی موضوع این ماده موظفند برای هر سال مالیاتی اظهارنامه مالیاتی جمع درآمد خود را طبق نمونه‌ای که سازمان امور مالیاتی کشور تهیه

خواهد نمود، تنظیم و تا آخر تیرماه سال بعد به اداره امور مالیاتی که توسط سازمان مذکور تعیین می‌گردد، تسلیم و مالیات متعلق را پرداخت نمایند.

تبصره ۹- مرور زمان مالیاتی در خصوص مالیات‌های موضوع این ماده ده سال از تاریخ انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه خواهد بود.

تبصره ۱۰- عدم انجام تکلیف مقرر در این ماده از ناحیه مؤدیان، علاوه بر تعلق جرائم و مجازات‌های مقرر در این قانون، موجب محرومیت از حقوق زیر می‌شود:

۱- شرکت در مناقصه‌ها و مزایده‌ها یا انجام معامله یا انعقاد قرارداد با نصاب معاملات متوسط و بزرگ که مطابق تبصره (۱) ماده (۳) قانون برگزاری مناقصات - مصوب ۱۳۸۳- تعیین می‌شود، با اشخاص زیر:

الف- اشخاص موضوع مواد (۱) تا (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری- مصوب ۱۳۸۶

ب- واحدهای زیر نظر مقام معظم رهبری اعم از نظامی و غیرنظامی و تولید آستانه‌های مقدس

ج- شوراهای اسلامی شهر و روستا و مؤسسات خصوصی حرفه‌ای عهده‌دار مأموریت عمومی

۲- دریافت تسهیلات مالی و اعتباری از بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری

۳- تأسیس شرکت تجاری، مؤسسه غیرتجاری و عضویت در هیأت مدیره و مدیریت و بازرسی هر نوع شرکت یا مؤسسه

۴- دریافت و یا استفاده از کارت بازرگانی

۵- اخذ موافقتنامه اصولی و یا مجوز واردات و صادرات

۶- عضویت در ارکان مدیریتی و نظارتی در تشکلهای حرفه‌ای، صنفی، شوراها و نمایندگی مجلس شورای اسلامی

۷- عضویت در هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری، انتظامی و انتصاب به مشاغل مدیریتی

تبصره ۱۱- تاریخ اجرای سیستم مالیات بر جمع درآمد، سه سال پس از سال تصویب این قانون به ترتیبی که سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می‌نماید، خواهد بود.

ماده ۲۵- در تبصره ماده (۱۳۰) عبارتهای «سال ۱۳۸۱» و «پنج میلیون (۵.۰۰۰.۰۰۰) ریال» به ترتیب جایگزین عبارتهای «سال ۱۳۶۸» و «یک میلیون (۱.۰۰۰.۰۰۰) ریال» می‌شود.

ماده ۲۶- متن زیر جایگزین ماده (۱۳۱) می‌شود:

ماده ۱۳۱- نرخ مالیات بر درآمد اشخاص حقیقی به استثنای مالیات سالانه به نرخ پانزده درصد (۱۵٪)

۱- تا میزان پانصد میلیون (۵۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال درآمد مشمول مالیات سالانه به نرخ پانزده درصد (۱۵٪)

۲- نسبت به مازاد پانصد میلیون (۵۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال تا میزان یک میلیارد (۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال درآمد مشمول مالیات سالانه به نرخ بیست درصد (۲۰٪)

۳- نسبت به مازاد یک میلیارد (۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال درآمد مشمول مالیات سالانه به نرخ بیست و پنج درصد (۲۵٪)

ماده ۲۷- متن زیر جایگزین ماده (۱۳۲) و تبصره‌های آن و ماده (۱۳۸) و تبصره‌های آن حذف می‌شود:

ماده ۱۳۲- به منظور تشویق و افزایش سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی، معادل صد درصد (۱۰۰٪) سرمایه‌گذاری انجام شده اشخاص حقوقی غیردولتی در طرح‌های تولیدی، معدنی و خدماتی با مجوز وزارتخانه یا مؤسسه دولتی ذی‌ربط که به منظور تأسیس، توسعه، بازسازی و نوسازی واحدها صرف ایجاد دارایی ثابت (به استثنای زمین) می‌گردد، از درآمد مشمول مالیات سال یا سال‌های بعد کسر گردیده و مالیات آن به نرخ صفر محاسبه می‌گردد.

تبصره ۱- مشوق مالیاتی موضوع این ماده در هر سال مالی در مورد واحدهای مستقر در مناطق کمتر توسعه‌یافته معادل صد درصد (۱۰۰٪) درآمد مشمول مالیات در سایر مناطق معادل پنجاه درصد (۵۰٪) آن منظور می‌گردد.

تبصره ۲- مشوق مالیاتی مذکور در صورتی اعطاء می‌گردد که معادل سرمایه‌گذاری انجام شده در حساب سرمایه پرداخت شده و یا افزایش سرمایه‌های بعدی منظور شود.

تبصره ۳- معافیت مذکور در بند (ب) ماده (۱۵۹) قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه، منحصراً برای واحدهایی که از تاریخ اجرای قانون مذکور تا تاریخ اجرای این اصلاحیه برای آنها پروانه بهره‌برداری یا مجوز استخراج صادر شده باشد، جاری خواهد بود.

تبصره ۴- در هر مورد که اشخاص حقوقی غیردولتی بابت فعالیت‌های صنعتی، معدنی، حمل و نقل (زمینی، هوایی و دریایی) و هتلداری خود نسبت به تأمین مالی از محل آورده نقدی شرکا و سهامداران اقدام نمایند، هزینه احتسابی به نرخ پایه تسهیلات عقود مشارکتی مصوب شورای پول و اعتبار نسبت به تأمین مالی مذکور محاسبه و از درآمد مشمول مالیات شخص حقوقی تا پایان تسویه بدهی مذکور کسر

می‌گردد. سقف بر خورداری از مزایای حکم این تبصره تا سی درصد (۳۰٪) سرمایه ثبت شده شخص حقوقی خواهد بود.

تبصره ۵- دستورالعمل اجرایی موضوع این ماده توسط سازمان امور مالیاتی کشور تهیه می‌شود و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی خواهد رسید.

ماده ۲۸- متن زیر جایگزین ماده (۱۴۱) می‌شود:

ماده ۱۴۱- صد درصد (۱۰۰٪) درآمد حاصل از صادرات خدمات و کالاهای غیرنفتی و محصولات بخش کشاورزی و پنجاه درصد (۵۰٪) درآمد حاصل از صادرات مواد خام با نرخ صفر مشمول مالیات می‌گردد. فهرست مواد خام و کالاهای نفتی به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های امراقصادی و دارایی و صنعت، معدن و تجارت و نفت به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۱- درآمد حاصل از صادرات کالاهای مختلف که به صورت ترانزیت به ایران وارد می‌شوند و بدون تغییر در ماهیت یا با انجام کاری بر روی آن صادر می‌شوند با نرخ صفر مشمول مالیات می‌گردد.

تبصره ۲- بر خورداری از مشوق‌های موضوع این ماده مستلزم ارائه اسناد مثبتی مبنی بر ورود ارز حاصل از صادرات به چرخه تجاری کشور خواهد بود.

تبصره ۳- دستورالعمل اجرایی این ماده توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و اعلام می‌شود.

ماده ۲۹- متن زیر به‌عنوان ماده (۱۴۶) مکرر الحاق می‌شود:

ماده (۱۴۶) مکرر- معافیت‌های مذکور در مواد (۱۳۲)، (۱۳۳)، (۱۳۴)، (۱۴۱)، (۱۴۲)،

(۱۴۳)، تبصره یک ذیل ماده (۱۴۳) مکرر و ماده (۱۴۵) به‌عنوان مالیات به نرخ صفر منظور می‌گردد.

تبصره ۱- ارائه اظهارنامه مالیاتی و همچنین انجام سایر تکالیف مالیاتی در موعد مقرر به ترتیبی که سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می نماید شرط برخورداری از نرخ صفر و هرگونه معافیت یا مشوق مالیاتی مندرج در این قانون و سایر قوانین می باشد و در صورت عدم ارائه اظهارنامه، مؤدی مطابق احکام و ضوابط این قانون مشمول مالیات، جرائم و مجازاتهای منظور در این قانون و محرومیت های تبصره (۱۰) ماده (۱۲۹) مکرر خواهد شد. حکم این تبصره در خصوص مشمولین ماده (۱۴۴) این قانون جاری نمی باشد. اجرای حکم این تبصره در خصوص اشخاص حقیقی مشمول ماده (۸۱) این قانون به صورت تدریجی و متناسب با ایجاد ظرفیتهای اجرایی، اداری و حسب اعلام سازمان امور مالیاتی کشور خواهد بود.

تبصره ۲- معادل اعتبار مالیاتی محاسبه شده به نرخ صفر موضوع این ماده از محل اعتبار جمعی - خرجی که همه ساله در بودجه سنواتی پیش بینی می شود به حساب اشخاص مذکور منظور می گردد. اعتبارات موضوع این تبصره تخصیص یافته تلقی می شود و در صورتی که اعتبارات مورد نیاز در یک سال مالی بیشتر از مبلغ مصوب در قانون بودجه کل کشور همان سال باشد مبلغ اعتبار جمعی - خرجی یادشده و متقابلاً منابع مربوط، با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و تصویب هیأت وزیران قابل افزایش است.

ماده ۳۰- تبصره ماده (۱۴۷) حذف و متن زیر به عنوان تبصره (۱)، (۲) و (۳) به

ماده مذکور الحاق می شود:

تبصره ۱- از لحاظ مقررات این فصل، مؤسسه عبارت است از کلیه اشخاص

حقوقی و همچنین صاحبان درآمد مشاغل

تبصره ۲- هزینه‌های مربوط به درآمدهایی که به موجب این قانون از مالیات معاف و یا به نرخ مقطوع مشمول مالیات می‌باشند به‌عنوان هزینه قابل قبول شناخته نمی‌شوند.

تبصره ۳- پذیرش هزینه‌های قابل قبول مالیاتی موضوع این قانون از مبلغ پنجاه میلیون (۵۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال به بالا برای هر معامله منوط به ارائه تراکنش بانکی مربوط خواهد بود.

ماده ۳۱- متون زیر جایگزین ماده (۱۴۹) و تبصره آن و مواد (۱۵۰) و (۱۵۱) و تبصره‌های آنها حذف می‌شود:

ماده ۱۴۹- آن قسمت از دارایی‌های استهلاک‌پذیر که بر اثر بکارگیری یا گذشت زمان یا سایر عوامل و بدون توجه به تغییر قیمت‌ها ارزش آن تقلیل می‌یابد و همچنین هزینه‌های تأسیس، قابل استهلاک بوده و هزینه استهلاک آنها جزء هزینه‌های قابل قبول مالیاتی تلقی می‌گردد. مقررات مربوط به استهلاکات دارایی‌های استهلاک‌پذیر شامل جداول استهلاکات و چگونگی اجرای آن توسط سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی خواهد رسید.

تبصره - افزایش بهای ناشی از تجدید ارزیابی دارایی‌های استهلاک‌پذیر اشخاص حقوقی، مشمول پرداخت مالیات بر درآمد نخواهد بود و هزینه استهلاک ناشی از افزایش تجدید ارزیابی نیز به‌عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی نمی‌گردد. دستورالعمل اجرائی این تبصره مشتمل بر الزامات و ترتیبات اجرائی که با رعایت استانداردهای حسابداری تهیه می‌شود، به پیشنهاد سازمان امور مالیاتی کشور به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی خواهد رسید.

ماده ۳۲- متن زیر جایگزین ماده (۱۶۹) و تبصره آن می شود:

ماده ۱۶۹- به منظور شفافیت در مبادلات اقتصادی و تسهیل در تشخیص درآمد مؤدیان مالیاتی و مالیات بر ارزش افزوده، استفاده از سامانه های صندوق فروش (مکانیزه فروش) و تجهیزات مشابه به ترتیبی که سازمان امور مالیاتی کشور مقرر می نماید برای مؤدیان مزبور الزامی است. معادل هزینه های انجام شده بابت خرید، نصب و راه اندازی تجهیزات فوق (اعم از نرم افزار و سخت افزار) از درآمدهای مشمول مالیات مؤدیان مزبور، در اولین سال استفاده از تجهیزات قابل کسر است. عدم اجرای حکم این ماده، علاوه بر آنکه موجب تعلق جرائم و مجازاتهای مقرر در این قانون می شود سبب محرومیت از معافیت های مالیاتی مقرر نیز در سالهایی که از صندوق استفاده ننموده است و همچنین تعلیق پروانه کسب توسط مراجع ذی ربط حداکثر سه ماه پس از اعلام سازمان امور مالیاتی کشور، خواهد بود.

ماده ۳۳- متون زیر جایگزین ماده (۱۶۹) مکرر و تبصره های آن می شود:

ماده (۱۶۹) مکرر- به منظور شفافیت فعالیتهای اقتصادی و استقرار نظام یکپارچه اطلاعات مالیاتی، پایگاه اطلاعات هویتی، عملکردی و دارایی مؤدیان مالیاتی از جمله اطلاعات ملکی، مالی، معاملاتی، گردش وجوه حسابهای پولی و ارزی، سهام، سرمایه ای و سپرده ای و اعتباری اشخاص حقیقی و حقوقی در سازمان امور مالیاتی کشور ایجاد می گردد.

۱- اشخاص حقیقی و حقوقی (اعم از دولتی و غیردولتی) و همچنین مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی که اطلاعات مورد نیاز پایگاه فوق را در اختیار دارند، از قبیل دستگاههای اجرایی، مؤسسات پولی و اعتباری (بانکها، مؤسسات اعتباری، تعاونی های اعتبار، صندوقهای قرض الحسنه و عناوین مشابه)، بورسها و نهادهای فعال در بازار سرمایه، صرافی ها، بیمه ها و بنیادها موظفند با اعلام طبقه بندی مربوط، اطلاعات مذکور از قبیل اطلاعات هویتی اشخاص حقیقی و حقوقی، اطلاعات املاک

و نقل و انتقال اموال منقول و غیرمنقول، سهام و سایر اوراق بهادار و همچنین تراکنشهای بیمه‌ای، تراکنشهای جابجایی نقدینگی اطلاعات مربوط به فروش ارز و سکه، مانده انواع سپرده‌ها، سود سپرده‌ها، تسهیلات بانکی اعم از ارزی و ریالی در قالب کلیه عقود، کلیه تعهدات اعم از گشایش اعتبار اسنادی و تنزیل اعتبار اسنادی، ضمانت‌نامه‌ها و نظایر آن‌را در اختیار سازمان امور مالیاتی کشور قرار دهند. سازمان مذکور موظف است طبقه‌بندی اطلاعات مربوط را رعایت نماید.

۲- به منظور فراهم نمودن شفافیت در فضای اقتصادی کشور، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است با همکاری کلیه بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری، بانک جامع اطلاعات مالی اشخاص را به گونه‌ای فراهم آورد که امکان تجمیع اطلاعات مالی اشخاص و همچنین امکان استفاده برخط سازمان امور مالیاتی کشور از سامانه مذکور فراهم آید.

۳- سازمان امور مالیاتی کشور مجاز است اطلاعات مربوط به اشخاص را از طریق مراجعه به پایگاه یادشده کنترل نموده و در رسیدگی مالیاتی مورد استناد قرار دهد.

۴- ارائه خدمات به اشخاص حقیقی و حقوقی توسط دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۲) این قانون از جمله خدمات عمومی (آب، برق، گاز، تلفن و نظایر آن) منوط به ثبت اطلاعات موضوع این ماده در پایگاه مذکور است.

۵- سازمان امور مالیاتی کشور موظف است امکان دسترسی برخط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بیمه مرکزی، گمرک جمهوری اسلامی ایران، سازمان بورس اوراق بهادار، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و همچنین سایر دستگاههای اجرایی را به فهرست بدهکاران مالیاتی فراهم آورد تا استفاده‌کنندگان مذکور بتوانند اطلاعات دریافتی را در ارائه خدمات به اشخاص بدهکار مالیاتی لحاظ نمایند. سازمان

امور مالیاتی کشور مجاز است با موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی اسامی بدهکاران مالیاتی را از طریق پایگاه مذکور جهت اطلاع عموم منتشر نمایند.

۶- تأسیس و انجام فعالیت‌های اقتصادی مستلزم اجرای دستورالعمل تبادل اطلاعات با پایگاه یاد شده است. متخلف از حکم این ماده علاوه بر آنکه مشمول تمام جرائم و محرومیت از معافیت‌های موضوع این قانون و نیز جبران زیان و خسارات وارده به دولت خواهد بود، به حبس تعزیری از سه ماه تا دو سال محکوم می‌گردد. مجازات‌های موضوع این بند در مورد اشخاص حقوقی، نسبت به مدیران اشخاص مذکور جاری می‌گردد.

۷- دستگاههای اجرائی مجازند با تصویب هیأت وزیران و حفظ طبقه‌بندی مربوط از اطلاعات موجود در پایگاه اطلاعات موضوع این ماده استفاده نمایند.

۸- به سازمان امور مالیاتی کشور اجازه داده می‌شود در مواردی که اشخاص حقوقی طی پنج سال متوالی به تشخیص سازمان مذکور فاقد فعالیت شناخته می‌شوند تقاضای ثبت انحلال اشخاص مذکور را به مرجع ثبت شرکتها و یا سایر مراجع ذی‌ربط اعلام نموده و مراتب را جهت اطلاع عموم منتشر نمایند. مراجع مذکور مکلفند نسبت به ثبت انحلال اقدام و نتیجه را حداکثر ظرف دو ماه به سازمان امور مالیاتی کشور اعلام نمایند. حکم این بند در خصوص اشخاص حقوقی که تا تاریخ تصویب این قانون نیز پنج سال فاقد فعالیت بوده‌اند، جاری خواهد شد.

تبصره- آیین‌نامه اجرائی این ماده به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۳۴- متون زیر جایگزین ماده (۱۸۱) و تبصره آن می‌شود:

ماده ۱۸۱- به منظور نظارت بر اجرای قوانین و مقررات مالیاتی و همچنین کنترل اسناد و مدارک مؤدیان اعم از دستی و مکانیزه، واحدهای تحت عنوان واحد

بازرسی مالیاتی در سازمان امور مالیاتی کشور ایجاد می‌گردد. واحد مذکور حسب ارجاع رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور یا اشخاص مجاز از طرف وی، نسبت به اعزام هیأت‌های بازرسی که به عضویت نماینده دادستان محل تشکیل می‌گردد، به محل فعالیت مؤدی اقدام نموده و کلیه اسناد و مدارک و سوابق مالی نزد مؤدیان را مورد بازرسی قرار می‌دهد، و یا در صورت لزوم با ارائه رسید آنها را به اداره امور مالیاتی ذی‌ربط منتقل می‌نماید.

تبصره ۱- بازرسی اسناد و مدارک و سوابق مالی موضوع این ماده شامل کلیه اسناد و مدارک و سوابق مالی مربوط به مالیات‌های موضوع این قانون و مالیات بر ارزش افزوده می‌باشد.

تبصره ۲- چنانچه در بازرسی هیأت‌های موضوع این ماده اسناد و مدارک و سوابقی حاکی از کتمان واقعیت در خصوص مأخذ محاسبه مالیات بر واردات کشف گردد، مراتب از طریق اداره امور مالیاتی به مراجع قانونی ذی‌ربط اعلام می‌گردد.

تبصره ۳- مؤدیان مالیاتی که مورد مراجعه هیأت‌های موضوع این ماده قرار می‌گیرند موظفند همکاری‌های لازم را به عمل آورده و کلیه اسناد، مدارک و سوابق مالی را در اختیار هیأت قرار دهند. در صورت استنکاف، علاوه بر شمول تمام جرائم و مجازات‌های مقرر در این قانون و محرومیت از معافیت‌های مالیاتی و جبران زیان وارده به دولت، متخلف به حبس تعزیری از سه ماه تا دو سال نیز محکوم خواهد شد.

تبصره ۴- آیین‌نامه اجرایی موضوع این ماده مشترکاً به تصویب وزیران امور اقتصادی و دارایی و دادگستری خواهد رسید.

ماده ۳۵- متون زیر به عنوان تبصره (۳) و (۴) به ماده (۱۸۶) الحاق می‌شود:

تبصره ۳- ثبت آگهی تأسیس اشخاص حقوقی و یا تغییرات آنها از جمله تغییرات نام و نشانی اشخاص حقوقی، اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل و میزان

سرمایه در مراجع ذی ربط منوط به اخذ گواهی مبنی بر پرداخت یا ترتیب پرداخت بدهی مالیاتی اشخاص حقوقی مورد نظر و همچنین مؤسسان و مدیران ذی ربط حسب مورد از سازمان امور مالیاتی کشور می باشد.

تبصره ۴- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مکلف است بانک اطلاعات ثبتی شرکتها را طراحی و سامانه اطلاعاتی آن را به نحوی ایجاد نماید که موجبات دسترسی بر خط سازمان امور مالیاتی کشور به سامانه مذکور فراهم آید.

ماده ۳۶- متون زیر به عنوان تبصره (۳) و (۴) به ماده (۱۸۷) الحاق می شود:

تبصره ۳- دفاتر اسناد رسمی در هر مورد که نسبت به تنظیم اسناد وکالتی اقدام نمایند که بالقوه موجب انتقال حقوق مالکیت اموال منقول و غیرمنقول باشد و همچنین اشخاصی که به عنوان وکیل از حقوق مالکیتی مترتب بر اسناد مذکور برخوردار می گردند، موظفند یک نسخه از اسناد تنظیمی را حداکثر ظرف یک ماه به سازمان امور مالیاتی کشور ارسال نمایند. در صورت استتکاف، علاوه بر شمول تمام جرائم و مجازات های مقرر در این قانون، مستتکف باید زیان مالی وارده به دولت که به هر طریق ایجاد شده باشد را جبران نماید.

تبصره ۴- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظف است بانک اطلاعات ثبتی وکالت های که بالقوه موجب انتقال حقوق مالکیت اموال منقول و غیرمنقول را فراهم می سازد، طراحی و سامانه اطلاعاتی آن را به نحوی ایجاد نماید که موجبات دسترسی بر خط سازمان امور مالیاتی کشور به آن فراهم شود.

ماده ۳۷- متن زیر جایگزین ماده (۱۹۸) می شود:

ماده ۱۹۸- در شرکتهای منجمله مدیران اشخاص حقوقی و در سایر شرکتها مدیران اشخاص حقوقی غیردولتی به طور جمعی یا فردی، نسبت به پرداخت مالیات بردرآمد اشخاص حقوقی و همچنین مالیاتهایی که اشخاص حقوقی به موجب این

قانون و قانون مالیات بر ارزش افزوده موظف به کسر یا وصول یا ایصال آن بوده و مربوط به دوران مدیریت آنها باشد با شخص حقوقی مسئولیت تضامنی خواهند داشت این مسئولیت مانع از مراجعه ضامنها به شخص حقوقی نیست.

ماده ۳۸- در ماده (۱۹۹) بعد از عبارت «مالیات پرداخت نشده» عبارت «و دو و نیم درصد (۲/۵٪) مالیات به ازای هرماه تأخیر از سررسید پرداخت» اضافه می‌شود.

ماده ۳۹- تبصره ماده (۲۱۹) حذف و سه تبصره به شرح زیر به آن الحاق می‌گردد:

تبصره ۱- سازمان امور مالیاتی کشور با اجرای طرح جامع مالیاتی و استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات و روشهای مکانیزه، ترتیبات و رویه‌های اجرایی متناسب با آن شامل مواردی از قبیل ثبت نام، نحوه ارائه اظهارنامه، پرداخت مالیات، رسیدگی، مطالبه و وصول مالیات، ثبت اعتراضات مؤدیان، ابلاغ اوراق مالیاتی و تعیین ادارات امور مالیاتی ذیصلاح برای انجام موارد فوق را تعیین و اعلام خواهد نمود. حکم این تبصره شامل مواعد قانونی مقرر در مورد تسلیم اظهارنامه، ثبت اعتراضات، ابلاغ اوراق مالیاتی و پرداخت مالیات نخواهد بود. با اجرای حکم این تبصره کلیه احکام و مقررات مغایر ملغی می‌گردد.

تبصره ۲- سازمان امور مالیاتی کشور مجاز است به منظور تسهیل در انجام امور مالیاتی مؤدیان، قسمتی از فعالیتهای خود به استثنای تشخیص مأخذ مالیات، دادرسی مالیاتی و عملیات اجرایی وصول مالیات را به بخش غیردولتی واگذار نماید. نحوه واگذاری و انجام دادن تکالیف طبق دستورالعملی خواهد بود که توسط سازمان امور مالیاتی کشور تهیه می‌شود و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

تبصره ۳- در تبصره (۹) ماده (۵۳)، ماده (۸۶) و تبصره آن، ماده (۸۸)، تبصره (۲) ماده (۱۰۳)، تبصره (۱) ماده (۱۰۴)، تبصره (۵) ماده (۱۰۹)، ماده (۱۲۶) و تبصره (۲)

ماده (۱۴۳) عبارت « تا پایان ماه بعد » حسب مورد جایگزین عبارت های « ظرف ده روز »، « ظرف سی روز » و « منتهی ظرف سی روز » می گردد.

ماده ۴۰- متن زیر به انتهای بند (۳) ماده (۲۵۵) الحاق می شود:

در موارد موضوع این بند اظهار نظر شورای عالی مالیاتی که به تأیید اکثریت اعضای شورای مذکور رسیده باشد پس از تنفیذ وزیر امور اقتصادی و دارایی یا رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور، حسب مورد برای کلیه مأموران و مراجع مالیاتی لازمالاتباع خواهد بود.

ماده ۴۱- مواد (۲۶۱) و (۲۶۲) و تبصره های آنها حذف و متن زیر جایگزین

ماده (۲۶۶) و تبصره های آن می گردد:

ماده ۲۶۶- هیأت های رسیدگی به تخلفات اداری مرجع رسیدگی به تخلفات کلیه مأموران مالیاتی و نمایندگان سازمان امور مالیاتی کشور در هیأت های حل اختلاف مالیاتی خواهند بود.

تبصره - در کلیه مواد این قانون عبارت « هیأت رسیدگی به تخلفات اداری » جایگزین عبارت « هیأت عالی انتظامی » می شود.

ماده ۴۲- متن زیر جایگزین ماده (۲۷۲) و تبصره های آن می شود:

ماده ۲۷۲- سازمان امور مالیاتی کشور می تواند تا پایان دی ماه هر سال نسبت به اعلام آن گروه یا گروه هایی از اشخاص حقیقی و حقوقی که علاوه بر شرکتهای موضوع بندهای (الف) تا (د) قانون استفاده از خدمات تخصصی و حرفه ای حسابداران ذی صلاح به عنوان حسابدار رسمی مصوب سال ۱۳۷۲، ملزم به ارائه صورتهای مالی حسابرسی شده توسط سازمان حسابرسی یا مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران همراه با اظهارنامه مالیاتی و یا حداکثر ظرف سه ماه پس از مهلت انقضای ارائه اظهارنامه می باشند را از طریق مقتضی (درج در روزنامه رسمی

جمهوری اسلامی ایران و یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار و یا سامانه الکترونیکی مربوط) به اطلاع این گروه از اشخاص برساند. علاوه بر آن سازمان یادشده می‌تواند اشخاص حقیقی و حقوقی معینی را به صورت موردی مشمول حکم این ماده نماید، که در این صورت موضوع مشمول اشخاص یادشده باید با ابلاغ کتبی تا پایان دی ماه هر سال به آگاهی آنها برسد. اشخاص حقیقی و حقوقی مزبور که سال مالی آنها بعد از اعلام سازمان یادشده آغاز می‌شود، مشمول حکم این ماده خواهند بود. ارائه نکردن گزارش حسابرسی مالی موضوع این ماده در مهلت مقرر، در حکم عدم ارائه اظهارنامه مالیاتی تلقی می‌شود.

تبصره ۱- صورتهای مالی حسابرسی شده به شرح این ماده و مطالب مذکور در گزارش‌های حسابرسی و بازرسی قانونی مربوط که در چهارچوب مقررات این قانون تنظیم شده باشد، می‌تواند برای تشخیص درآمد مشمول مالیات اشخاص یادشده توسط ادارات مالیاتی مورد استفاده و استناد قرار گیرد.

تبصره ۲- سازمان امور مالیاتی کشور می‌تواند حسابرسی صورتهای مالی و یا تنظیم گزارش مالیاتی اشخاص حقیقی و حقوقی را به سازمان حسابرسی یا مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران واگذار کند، در این صورت، پرداخت حق الزحمه حسابرسی مالیاتی طبق مقررات مربوط به عهده سازمان امور مالیاتی کشور می‌باشد.

ماده ۴۳- متون زیر به عنوان مواد (۲۷۴) تا (۲۸۴) الحاق می‌شود:

ماده ۲۷۴- موارد زیر جرم مالیاتی محسوب و مرتکبین علاوه بر جبران خسارات وارده به دولت که مطابق قوانین توسط سازمان امور مالیاتی کشور تعیین می‌گردد در دادگاههای عمومی محاکمه و به حبس تعزیری از سه ماه تا دو سال و همچنین تعلیق از فعالیت‌های اقتصادی محکوم خواهند شد.

۱- هر شخص که اسناد و مدارک خلاف واقع تنظیم و به آن استناد نماید.

۲- هر شخص که مبادرت به اختفای فعالیت اقتصادی خود و کتمان درآمد حاصل از آن را بنماید.

۳- هر شخص که قانوناً مکلف به تسلیم اظهارنامه مالیاتی بوده و در سه سال متوالی از تسلیم اظهارنامه مالیاتی حاوی اطلاعات درآمدی و هزینه‌های مربوط خودداری نماید.

۴- هر شخص که به موجب مقررات این قانون و یا قانون مالیات بر ارزش افزوده موظف به وصول یا کسر و ایصال مالیات مؤدیان دیگر شده و مالیات مزبور را در مواعد قانونی به سازمان امور مالیاتی کشور ایصال نکند.

۵- هر شخص که معاملات و قراردادهای خود را بر خلاف واقع به نام دیگران، یا معاملات و قراردادهای مؤدیان دیگر را به نام خود تنظیم نماید.

۶- هر شخص که در اجرای ماده (۱۸۱) این قانون مانع از دسترسی مأموران مالیاتی به اطلاعات مالیاتی خود یا اشخاص ثالث گردد و یا از انجام تکالیف قانونی مبنی بر ارسال اطلاعات مالی موضوع ماده (۱۶۹) مکرر به سازمان امور مالیاتی کشور خودداری و این امر منجر به زیان دولت گردد.

تبصره- در مورد اشخاص حقوقی مدیرعامل و اعضای هیأت مدیره متفقاً یا منفرداً مشمول احکام این ماده خواهند بود.

ماده ۲۷۵- مجازات شروع به جرم مالیاتی از سه ماه تا یک سال حبس تعزیری است. بنابراین هر شخص که قصد ارتکاب جرمهای مالیاتی مذکور در این قانون را نموده و شروع به اجرای آن نماید، چنانچه قبل از کشف جرم به میل خود آن را ترک کرده و اسناد و مدارک ملاک تشخیص مالیات را اصلاح نماید تعقیب کیفری نخواهد شد، لیکن بعد از کشف جرم به مجازات شروع به جرم مالیاتی فوق محکوم خواهد شد، مگر آنکه در جریان تعقیب کیفری و قبل از صدور حکم قطعی با اقرار و راهنمایی‌های خود موجب استیفای حقوق دولت گردد که در این صورت استحقاق تخفیف مجازات را خواهد داشت.

تبصره - کشف جرم موضوع این ماده از طریق سازمان امور مالیاتی کشور و دستگاههای اجرائی نظارتی امکان پذیر خواهد بود.

ماده ۲۷۶ - هر شخص نظیر حسابداران، حسابرسان و همچنین مؤسسات حسابرسی، مأموران مالیاتی و کارکنان بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری در ارتکاب جرمهای مالیاتی مذکور در این قانون با مؤدی همکاری و مشارکت نماید، شریک جرم محسوب می گردد و مانند مباشر جرم، مجازات خواهد شد مگر آنکه مطابق قوانین دیگر برای آنها مجازات شدیدتر پیش بینی شده باشد. که در این صورت به مجازات شدیدتر محکوم خواهند شد. در مورد مؤسسات حسابرسی مدیران متفقاً یا منفرداً شریک جرم محسوب خواهند شد.

ماده ۲۷۷ - هر شخص به قصد فرار از مالیات، مؤدی را ترغیب یا تطمیع یا تهدید یا تحریک نماید و یا وقوع جرم مالیاتی را تسهیل و یا لوازم آن را تهیه نماید، معاون جرم محسوب و به حبس تعزیری از سه ماه تا یک سال محکوم خواهد شد. چنانچه معاون جرم از حسابداران، حسابرسان و یا از کارکنان سازمان امور مالیاتی کشور باشند، به حداکثر مجازات محکوم خواهند شد. در مورد مؤسسات حسابرسی مدیران متفقاً یا منفرداً معاون جرم محسوب خواهند شد.

ماده ۲۷۸ - هر یک از کارکنان سازمان امور مالیاتی کشور که با دادن گزارش خلاف واقع و غیر مستند موجبات تعقیب جزائی مؤدیان بی تقصیر را فراهم نمایند به مجازات جرم افتراء طبق قانون مجازات اسلامی محکوم خواهند شد.

ماده ۲۷۹ - متخلفین موضوع مواد (۲۷۴) الی (۲۷۹) این قانون، علاوه بر مجازاتهای مقرر در مواد مذکور، مسؤول جبران خسارات و زیانهای وارده به دولت که مطابق قوانین توسط سازمان امور مالیاتی کشور تعیین می گردد، خواهند بود.

تبصره - قواعد تکرار و تعدد جرم و شرایط تخفیف و تشدید و تعلیق مجازات جرم مالیاتی، طبق قانون مجازات اسلامی اعمال می گردد.

ماده ۲۸۰- قوه قضائیه بنا به درخواست رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور در هر یک از استانها و مناطقی که مقتضی بداند، دادسرا و دادگاه ویژه تشکیل می‌دهد، در این صورت سازمان امور مالیاتی کشور موظف است، لوازم و تجهیزات و مکان استقرار آنها را تأمین نماید.

ماده ۲۸۱- به منظور حفظ محیط زیست و جلوگیری از فرآیندهای مخرب زیست محیطی مطابق اولویت و ترتیب زمانی که به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، نظام مالیاتهای سبز به شرح زیر اجراء می‌شود:

الف- در مورد واحدهای آلاینده و یا مخرب محیط زیست و یا تولید کالاهای آلاینده و یا مخرب محیط زیست به میزان پنج درصد (۵٪) درآمد مشمول مالیات قبل از اعمال هر نوع معافیت یا مشوق مالیاتی

ب- در مورد مصرف کالاهای آلاینده و یا مخرب محیط زیست به میزان ده درصد (۱۰٪) تا صد درصد (۱۰۰٪) بهای فروش به عنوان مالیات بر مصرف براساس مقررات قانون مالیات بر ارزش افزوده

تبصره ۱- فهرست فعالیتها و کالاهای آلاینده و مخرب محیط زیست و نرخ مالیات هر گروه که براساس میزان درجه آلودگی و تخریب محیط زیست تعیین می‌گردد بنا به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان حفاظت محیط زیست و معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲- مالیاتهای موضوع این ماده باید به نحوی تبیین گردد که علاوه بر جبران خسارات و هزینه‌های مربوط به فعالیتهای مخرب محیط زیست، دارای جنبه‌های مؤثر برای بازدارندگی این نوع فعالیتها و یا مصرف کالاهای آلاینده باشد.

تبصره ۳- هزینه‌هایی که به منظور اصلاح واحدهای آلاینده و یا مخرب محیط زیست و یا ارتقای کیفیت کالاهای آلاینده و یا مخرب محیط زیست، با هدف حفاظت از

محیط زیست در واحدهای مشمول این ماده صورت می‌پذیرد، به استثنای مالیاتهای موضوع این ماده، هزینه‌های قابل قبول مالیاتی تلقی می‌گردد.

تبصره ۴- حکم این ماده در مورد واحدهای آلاینده و یا مخرب محیط زیست در مناطق آزاد تجاری- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی نیز جاری خواهد بود.

ماده ۲۸۲- در هر مورد که اجرای احکام و مقررات قوانین مالیاتی، متضمن ابهام در نحوه عمل و برداشت از قانون می‌باشد، رویه‌ها و بخشنامه‌های اجرائی باید با رعایت منافع مؤدیان مقرر شود.

ماده ۲۸۳- تاریخ اجرای مواد و احکام این قانون مشروط به تصویب آن تا پایان آذرماه، از ابتدای سال پس از تصویب خواهد بود و در صورت تصویب پس از آذر، تاریخ اجرای برخی احکام حسب نظر سازمان امور مالیاتی کشور حداکثر از ابتدای فروردین دومین سال پس از سال تصویب خواهد بود. در مواردی که به موجب احکام این قانون ترتیبات دیگری برای آن مقرر شده است تاریخ اجرای احکام مزبور نیز از سه سال پس از سال تصویب تجاوز نخواهد کرد.

ماده ۲۸۴- از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون، کلیه قوانین و مقررات عام و خاص مغایر یا استثنای ماده (۱۳) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری- صنعتی جمهوری اسلامی ایران (مصوب ۱۳۷۲) و استفساریه (مصوب ۱۳۷۴) قانون مذکور لغو می‌شود و تا هنگامی که در قوانین، نسخ و یا اصلاح مواد و مقررات قانون مالیاتهای مستقیم و قانون مالیات بر ارزش افزوده صریحاً و با ذکر نام مواد آن قید نشده باشد معتبر خواهد بود. این حکم شامل قوانین و مقررات مغایری که شمول قوانین و مقررات به آنها مستلزم ذکر نام یا عنوان یا تصریح نام و یا عنوان و عبارت‌های مشابه است نیز می‌باشد.

وزیر امور اقتصادی و دارایی

رئیس جمهور